

[Starcke.]

og Forbrug, men vi kan gaa hen og sælge os fattige. Derfor er der een Ting, som vi maa have rettet: Grundlaget for vore Handelsaftaler; de maa afsluttes paa mere forretningsmæssig Basis, og det gælder i første Række Engelsaftalen.

Naar man samler hele Danmarks Handel i Statshandel, ligesom pakker den ind i en Kuffert, glemmer man, at der er en lille Hank uden paa Kufferten, som Stater, der er større og stærkere end vi, kan gribe fat i, saa at de kan flytte hele vort Erhvervsliv. Vi maa have brudt med det System, og jeg tror egentlig, at Venstre gerne vilde; det Indtryk fik man i hvert Fald før Valget af Venstres Agitation, men nu faar man det Indtryk, at Venstre ikke tør. De ved hverken ud eller ind. De minder i høj Grad om det elskelige Dyr, som Kipling skildrer i „Rikki-Tikki-Tavi“, Chuchundra. Han siger: „Chuchundra er et sorgfuldt lille Dyr. Han klynker og piber hele Natten og forsøger at tage Mod til sig og løbe midt ud paa Gulvet“; — men han tør aldrig.

Nu forsøger man at skræmme og kyse Retsforbundet og sige: Det kan aldrig gaa an at lukke op og give Handelen fri. I et frit Land kan man ikke taale Frihed. Kipling siger: „At forskrække et Desmerdyr er nu den vanskeligste Ting i hele Verden, for det bestaar fra Snudetip til Halespids ikke af andet end Nysgerrighed. Hele Desmerdyrslægtens Valgsprog er: Løb hen og hit ud af det.“

Retsforbundet er parat til at springe i Nakken paa alle Restriktionernes Kvælerslanger og alle Prisforfalskningernes Brillerslanger. Vi ved, hvad Vej der skal gaas. Alle i det danske Folk vil af med Restriktionerne, undtagen de ganske faatallige Planøkonomer, vi har. Men for at man kan gøre det, er det nødvendigt at komme den falske Købekraft til Livs, og dér har vi vist en Vej igennem dette at fjerne den falske Købekraft, som skyldes Monopoler, at man kan have Indtægt uden Arbejde, og som skyldes Statens Magt til at pumpe Penge ud i Omsætningen. Efter vort Skøn laa de Radikale og Konservative omtrent paa samme Linie som Venstre før Valget. Det er givet, at Traktater og Overenskomster maa overholdes, saa længe de løber, vi maa bøje os for Allocationer, men saadanne Allocationer er netop saa fasttømrede, at de i og for sig gør Restriktionerne ganske overflødige. Det er en Hovedlinie, det gælder at have og at sætte sig et Maal at arbejde henimod, og dertil mangler vi kun een eneste Ting: Mod.

Statsministeren og det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen har et Par Gange bedt om Navne og Adresser paa Venstrefolk, der før Valget lovede at afskaffe Restriktionerne. En af vore store Humorister har engang sagt, at intet er saa gammelt som gamle Aviser. Det er et frygteligt Arbejde at sidde og rode i gamle Aviser og læse gamle Valgtaler, men det skulde gøres. Det viser sig, at der i „Vestkysten“ den 27. Oktober i Fjor er aftrykt en Valgtryksag, som Venstre sendte ud, og hvori der var et Billede af et Par Skibe, der kom til Havn, med nogle Skilte paa om Te, Gummi, Kaffe, Tøj, Tobak, Kul, Ris o. s. v. Og nedenunder stod der, at Venstre er det af alle danske Partier, der er gaaet stærkest ind for Frihandel. Det er jo ikke helt rigtigt. Det er Venstre jo ikke. Det er jo Retsforbundet, der er det. Paa et Møde i Skern den 25. Oktober talte den højtærede Landbrugsminister, Hr. Erik Eriksen, ifølge Referat i „Vestkysten“ om, hvorfor Restriktionerne og alle disse Ordninger ikke blev afskaffet. Landbrugsministeren sagde dér:

„Jeg tror, at det skyldes, at der sidder Folk og knirker med disse Ordninger, og de vil blive ved med at knirke. De synes ikke, de kan undværes, og det bliver ikke let at faa dem overbevist om noget andet.“

Og saa føjede han til:

„Hvordan tror De, det vil gaa med at hente Varer hjem, hvis det skal ske gennem Statsnavn og Statskontorer?“

Redaktør Knud Rée, Redaktør af „Vestkysten“, udtalte ved et Møde i Jerne den 24. Oktober — han er selv Redaktør af „Vestkysten“, og man maa derfor gaa ud fra, at Referatet er rigtigt:

„Hele det Kontrolapparat og Ratio-neringssystem, vi har i Dag, og som føles som en Slags tysk Efterladenskab, maa ikke opretholdes en Dag længere end nødvendigt.“

Alle disse Udtalelser har denne lille Tilføjelse „længere end nødvendigt“. Lidt Mel i Mundvigene. Men nu kommer noget mere ubetinget. Det skyldes det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen. Da han bad om Adressen, vil jeg sige, at Adressen er Todbjerg pr. Hjortshøj. Han udtalte ved et Møde i Uhre den 9. Oktober ifølge „Vejle Amts Folkeblad“:

„For Landbrug, Handel, Industri og Haandværk vil det være dødsens, om Statsindgrebene skal fortsættes og yderligere strammes. Derfor maa vi i Venstre staa frem for at hævde den Frihed, som vi saa nødig vil give Afkald paa.“